

ΛΟΓΟΣ

ακίθδειος ἐκφωνηθεὶς ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ νεκροῦ κυρίου Ἰωάννου Πετσάκου τὸ ἐπάγγελμα φραγκογράπτη ὑπὸ Μάρκου Γκιόγκα, ἀσπριστοῦ καὶ μογοιατζῆ, τὴν 6 τοῦ μηνὸς τούτου.

Κύριοι. Ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ φίλου καὶ τοῦ φίλου σας. Κύριοι. Ὡς ἀντιπρόσωπος ποῦ εἶμαι τοῦ φίλου σας, τὸν ὅποιον ἀντιπροσωπεύω, ξεύρετε, ὅτι ἦτον καλὸς, ἦτον καὶ πτωχός. Κύριοι, ὡς ἀντιπρόσωπος ὅπου εἶμαι, τὰ ξεύρετε σεῖς καλλίτερα ἀπὸ μένα. Κύριοι. Ἐπειδὴ εἶμαι ἀντιπρόσωπος ἄχ δὲν βασιπῶ πλέον . . . πέστετα καὶ σεῖς. "Ἀχ, καὶ μένε, σ' ἔφαγε ὁ Κοκούτραλας . . .

Ταῦτα λέξας ὁ ρήτωρ δακρύων ἔτι ἔλαβε δράκα χῶματος καὶ ἐξεσπενδόνισε κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ νεκροῦ μετὰ τοιαύτης δυνάμεως, ὥστε ἂν ἦτο ζωντανός θὰ τὸν σκότωνε.

Οἱ τοῦ νεκροῦ συνοδοὶ μὲ δάκρυα στὰ ἑμάτια ἀπὸ τὰ γέλοια ἔσυρον τὸν ἐπικηδεῖον ρήτορα μέχρι τῆς γεφύρας τοῦ Ἰλισσοῦ, ὅπου τὸν ἠνάγκασαν νὰ τοὺς κερᾶσῃ δυὸ ὀκάδες στὰ ὅλα εἰς τὸ ἐκεῖ παντοπωλεῖον.

Ἐν τῇ κρασοσπονδῇ ὁ ρήτωρ ἐπέλεξε :— Βρὲ παιδιὰ, τί νὰ σὰς πῶ ; Μὲ παραπῆρε ἡ λύπη, καὶ ἔτσι . . . τὰ εἶπα ὅλα μαζωμένα.

Διὰ τὸ ἱστορικὸν τοῦ συμβάντος

Παλιάνθρωπος.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ τὴν 12 Μαρτίου 1832.

Ἡ ἐν Μαγκεστρία πνήγυρις.

(Ἰδ. ἀριθ. 292)

Μόλις ὁ ἐνθουσιώδης φιλέλληνας ἐπέβηκε τὴν θερμὴν ἀγόρευσίν σου, καὶ κατήλθε τοῦ βήματος ἐν μέσῳ βραχδίων χειροκροτημάτων, εὐρέθη δι' ὀλίγων ἀλμάτων ἐνώπιόν σου.

- Καὶ σεῖς ἐδῶ ; μοὶ λέγει μετ' εὐκρινεοῦς χαρᾶς.
- Ναί, τῷ λέγω, ἦλθον νὰ σὰς θαυμάσω.
- Εὐχαριστῶ. Σεῖς μοὶ ἐστειλάτε τὸ «Μὴ Ἄνεσαι» μετὰ τὴν περιγραφὴν τοῦ συμποσίου τῶν Willes's Rooms;
- Βεβαίως! ἔπρεπε νὰ σὰς ἀποδείξω τὴν εὐγνωμοσύνην μου. Ἀλλὰ πῶς κρίνετε τὸ φύλλον αὐτό ;
- Εἶναι περίφημον ! Μοὶ ἀρέσει τὸ ὕφος του. Δὲν εἶ-

ναι κυρίως στυρικὸν φύλλον. Τὸ ὕφος τῆς ἐφημερίδος αὐτῆς εἶναι ἐκεῖνο ὅπερ καλοῦμεν ἐνταῦθα λαμπρὸν. (good style).

Sic dicit ! Εἶναι αὐτόχρημα αἱ λέξεις τοῦ Σκίινερ, φίλτατε Βλάση ! Μὴ ἐρυθριάξῃς ἐκ μετριοφροσύνης. Ἄρες νὰ ἐρυθριάσωσιν ἐξ ὀργῆς καὶ πείσματος Κερκυραῖοί τινες καὶ κάποιοι Τεργεσταῖοι . . . Πλὴν πρὸς Θεοῦ ! Ἐν ὀνόματι τοῦ Timeson, ἐν ὀνόματι τῶν βασιλείων καὶ κίθων του, φείσθητι, φείσθητι τῶν σταφιδεμπόρων !...

* *

Ἐν τῷ μεταξύ ὁ κύριος Samuelson ἀνῆλθε τὸ βῆμα καὶ μετὰ λαμπρὰν φιλελληνικωτάτην ἀγόρευσιν φέρει πρότασιν ἀφορώσαν τὴν ἔκφρασιν τῶν συγχαρητηρίων τῆς ὀμηγύρεως ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, καὶ τῶν εὐχῶν τῆς ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τῆς Βασιλείας του. Ἡ πρότασις αὕτη ὑπεστηρίχθη ὑπὸ τῶν κυρίων Bosomworth, καὶ Richardson, καὶ ἐψηφίσθη μετὰ μεγίστου ἐνθουσιασμοῦ. Συγχρόνως ἡ λαμπρῶς κατηρητισμένα ὀρχήστρα τῆς αἰθούσης ἤρχισε νὰ παικνίσῃ τὸν ἑλληνικὸν ἔθνικὸν ὕμνον. Πρὸ τῶν βραδῶν, ἐπικλητικῶν, καὶ συγκινητικῶν ἐκείνων τόνων, ὅλοι συναρπάζονται ὑπὸ αἰσθημάτων, καὶ οἱ μὲν ἐνθουσιωδέστεροι ἀφίνονται εἰς χειροκροτήματα πρὸς μεγάλην θραύσιν τῶν χειροκροτῶν τῶν, οἱ δὲ ὀλιγώτερον θερμοὶ ἀκούονται εἰς τὸ νὰ ὑψώσῃ τὴν χεῖρα. Πολλοὶ τῶν ἐκεῖ ξένων κατὰ πρῶτον ἀκούοντες τὸν γλυκὺν ἐκεῖνον ἦχον ἐκφράζουσι τὸν θαυμασμόν των καὶ τὴν συγκίνησιν των, ἐνῶ μετ' ἑθνικῆς ὑπερηφανείας ἐγὼ ἐγενόμην μάρτυς τῆς τοιαύτης σκηνῆς. Πλησίον μου εὐρίσκειται ὁ κ. Bles, ὁ Πρόξενος τῶν Κάτω Χωρῶν, ὠραῖος ἀνὴρ, gaillard κατὰ τὴν ἰδιαίτουσαν Γαλλικὴν ἔκφρασιν, μὲ κομψότατον ξανθὸν πώγωνα καὶ μὲ βαθυκύανον προξενικὴν uniforme. Ὁ γείτων μου οὗτος εἰς οὐ τὸ φιλομειδῆς πρόσωπον διακρίνω τὸν αἰσθηματικὸν χαρακτήρα παραφέρεται ὑπὸ ἐνθουσιασμοῦ ὑπὲρ τῆς ἑθνικῆς Μουσικῆς ἡμῶν καὶ κύπτων μετὰ ζωρότητος πρὸς ἐμὲ ἐρωτᾷ ὅπως πεισθῇ ὅτι εἶναι ὁ ἑλληνικὸς ὕμνος. Καὶ εἰς τὴν καταφατικὴν ἀπάντησίν μου ἀναφωνεῖ.— Ὡς εἶναι ἐξάίσιον ! ἐνῶ ἀπ' ἐτέρου ὁ συναδέλφος του Γάλλος, οὗτινος τὸ ἀξιόλογον προγόνιστον ἐμαρτύρει τὰς γαστρονομικὰς μάχας, ἐπέλεγεν ἐν μικτῇ ἀγγλογαλλικῇ διαλέκτῳ—Indeed ! C'est charmant !

ΜΑΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τὸν ἑλληνικὸν ὕμνον διεδέχθη ἡ ἐπίσης ἐνθουσιώδης μουσικὴ τοῦ Ἀγγλικοῦ ἄσματος «Rule Britannia», καὶ εἶτα ἠκούσθησαν φαιδραὶ, εὐαῖωνοι, ἠδυπαθεῖς, αἱ προῖται τοῦ χοροῦ προανακρούσεις. Ἡ αἴθουσα τοῦ χοροῦ εἶχε χρησιμεύσει καὶ ὡς τελετῆς αἴθουσα, ὥσει ἄνευ μεγάλης δυσχερείας μετέβημεν ἀπὸ τῆς πνιγύρεως, τῶν ἑθνικῶν ἀγορευσέων καὶ εὐχῶν, εἰς τὴν εἰδικὴν εὐθυμίαν τῶν τρυφηλῶν σκιρτήσεων τοῦ στροβίλου. Χάρις εἰς τὴν εὐγενῆ μέριμναν καὶ τὴν ἔκτακτον θυσίαν τοῦ κ. Χατζοπούλου, καίτοι ὁ ἀριθμὸς τῶν παρευρισκομένων προσώπων ἀνήρχετο εἰς πεντακάσια, ἐν τούτοις ἡ μεγαλειτέρα τάξις, καὶ ἡ ἐπιζηλοτέρα ἀνεσις ἐθαπίσθη καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ χοροῦ. Καὶ τοῦτο διότι ὁ φιλότιμος οἰκοδεσπότης ἐνεκα τῆς μεγάλης ἐκείνης ἐσπέρας ἐφρόντισε νὰ ἰδρυθῇ ἰδιαίτερα αἴθουσα, ἧς τῆς

ἀπέραντον ἔκτασιν, καθίστων θαυμασιωτέραν αἱ λαμπραὶ διασκευαὶ καὶ διακοσμήσεις. Ὅλας τὰς πλευρὰς τῆς αἰθούσης ἐκάλυπτον ἐπιχαρίτως συνδυαζόμεναι αἱ σημαῖαι τῶν διαφόρων ἐθνικότητων, κατὰ λαμπρὰν δ' ἐπίνοιαν πρὸς τὸ βᾶθος ὑπὲρ τὸ διαμέρισμα τῆς μουσικῆς παρετηρεῖτο μεγάλη τις ἑλληνικὴ σημαία, στηριζομένη ἐπὶ τῆς χειρὸς τοῦ Ἑρμοῦ. Τὰ ἐν τῇ αἰθούσῃ πρόσωπα εἶναι πλήρη ζωηρότητος καὶ εὐθυμίας. Τὸ ὄρατον φύλον βρίθει. Ὑπὸ τὸ λαμπρὸν φῶς τῆς αἰθούσης, συνδυάζονται σχηματίζοντα λαμπρὰν ποικιλίαν, τὰ διάφορα χρώματα τῶν πολυτελῶν ἐσθῆτων καὶ αἱ ζωηραὶ ἀκτίνες τῶν πολυτιμῶν κοσμημάτων. Αἱ στροφαὶ τοῦ χοροῦ δίδουσι διαφόρους φάσεις εἰς τὸ μαγευτικὸν σύνολον καὶ ὅτε μὲν δεσπάζει τὸ ἐν χρώμα, ὅτε δὲ τὸ ἔστρον ἄλλοτε ἢ μία λαμπρὴ, ἄλλοτε ἢ ἄλλη, καὶ ἢ προκλητικὴ ἐκείνη, ζῶσα, σφριγῶσα ὁμάς, παρέχει τὸ θέαμα μεγαλοπρεποῦς Μωσαϊκοῦ, ἀποτελουμένου ὑπὸ ποικίλων σαρκῶν, ἐσθῆτων, κοσμημάτων, καὶ περιστρεφόμενου κανονικώτατα οἶονεῖ ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν μηχανισμοῦ, ὅπως ἀναπτύσσεται θαυμασιώτερον ἢ εὐάρεστος ποικιλία του. Καὶ ὠρχοῦντο ὄλοι ἐμμανῶς, καὶ τὸ ἐρυθροῦν χρώμα μεταξωτῶν τινῶν δύνει πρὸ τῶν ῥόδων παρεῖων τινῶν, καὶ αἱ ἀκτίνες τῶν ἀδαμάντων γίνονται ἀφανεῖς πρὸ τῶν ἀστραπῶν τῶν βλεμμάτων, καὶ τὴν πρὸς στιγμὴν σκανδαλιζομένην ἀθωότητα τοῦ βλεμματός μου ἐνισχύει μόνη ἢ ὄψις τῆς ἑλληνικῆς σημαίας.

(Ἐπεταὶ συνέχεια)

Timeson

Ἡ ΘΑΛΑΣΣΑ ΤΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ

ὑπὸ τὴν προέκτασιν τοῦ ἀφεντανθρώπου

ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΡΕΒΕΔΟΥΡΟΥ

ΑΝΟΙΓΕΙ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ἐτοιμὴ νὰ δεχθῇ τοὺς δροσεροὺς ἐραστὰς
καὶ ἐρωμένους τῆς

Ο ΚΑΥΣΩΝ ΕΠΙΔΑΚΩΣΕ! ΡΙΧΘΗΤΕ ΤΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ

ΜΑΧΑΙΡΟΠΗΡΟΥΝΑ

ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΠΟΙΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΙΣ

ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑΣ ΤΙΜΑΣ.

ΕΦΘΑΣΑΝ ΕΙΣ ΤΟΥ ΧΟΥΤΟΠΟΥΛΟΥ.

Ὁδὸς Ἑρμοῦ.

ΦΡΕΣΚΑ! ΦΡΕΣΚΑ!

ΕΙΣ ΤΟ

ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ

(Κάτωθεν τῆς μεγάλης οἰκίας Μελά)

Ἐφθασαν διὰ τοῦ τελευταίου ἀτμοπλοίου τὰ ὠραιότερα ἀρώματα καὶ μύρα τῶν περιφημοτέρων ἐργαστασίων, ὡς **Cold-cream, Pommades, Crème de Fay, Crème Impératrice, Crème Pompadour**, καὶ ἄλλα πολλά.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ θέρος τὰ παλαιὰ ἀρώματα καὶ ὄλοι αἱ λιπαραὶ εὐώδεις οὐσίαι φθείρονται, κυνηγήσατε τὰ φρέσκα τοῦ Γεωργαντᾶ.

ΕΙΣ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΤΙΜΑΣ

ἐκπτώσις 25 0/0.

Ο ΙΑΤΡΟΣ

κ. Λουκάς Μπέλος

κατοικήσας ἐν τῇ συνοικίᾳ Νεαπόλεως κατὰ τὴν ὁδὸν Πινακωτῶν ἀντικρὺ τοῦ φαρμακείου τοῦ κ. Δ. Βαρούχα δέχεται ἐπισκέψεις οἰκίαις ἀπὸ τῆς 2—4 μ. μ. ὥρας καθ' ἑκάστην.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

(Ἐπὶ τῆς Ὁδοῦ Ἑρμοῦ).

ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ, ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΜΗ,
ΓΡΑΦΙΚΗΣ ὙΛΗΣ.

ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΣΦΡΑΓΙΔΩΝ

ΚΑΙ ΕΠΙΚΕΦΑΛΙΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

ΚΟΜΨΟΤΗΣ—ΚΛΑΜΠΕΚΝΙ—ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΣΧΗΜΑΤΩΝ—
ΣΥΜΠΑΘΗΤΙΚΩΤΑΤΑ ΧΡΩΜΑΤΑ.

ΜΟΝΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

ΤΟΥ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥ ΣΙΡΑΡΟΧΑΡΤΟΥ JOB

(Χονδρικῶς καὶ λιανικῶς).

ΜΟΝΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

τῶν ἐμπορικῶν καταστάσεων τοῦ παγκοσμίου
ὑπολήψεως ἐργοστασίου Edler et. Kriche.

ΟΙΝΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ΚΑΤΑΑΔΗΛΟΤΑΤΟΙ ΔΙΑ
ΘΕΡΙΝΗΝ ΕΠΟΧΗΝ.—ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΣΘΕΤΟΝ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑ.—ΔΡΟΣΕΡΟΙ.—ΑΠΑΡΑΜΙΛΛΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ
ΓΕΥΣΙΝ.—ΚΑΛΟΙ ΔΙ' ΑΝΔΡΑΣ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΑΣ.—ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΟΙ ΟΙΝΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

(Κεντρικὴ ἀποθήκη, Ὁδὸς Σταδίου, ἀπέναντι τοῦ Ταχυδρομείου).